

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1057196/17

בבית הדין הרבני האזורי תל אביב יפו

לפני כבוד הדיינים:

הרב צבי בן יעקב – אב"ד, הרב יצחק הדאיה, הרב משה בצרי

התובעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד ישראל דוד יפרח)

נגד

הנתבע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד נתנאל אינדורסקי)

הנדון: שימוש בכספי פיצויים שנפסקו לטובת קטינים לצרכיהם והסמכות להכריע בכך

החלטה

לאחר העיון בבקשה ובחומר שבתיק, ולאחר שהמשיב הגיב לבקשה, בית הדין מחליט כדלהלן:

המבקשת ושני ילדי הצדדים הקטינים היו מעורבים בתאונת דרכים בתאריך כ"ד בתשרי תשע"ז (26.10.16). לאחר הליך משפטי נפסק כי הקטינים יקבלו פיצוי בסך של 5,990 ש"ח (לבן [א'] – 3675 ש"ח, ולבן [ב'] – 2,315 ש"ח).

המבקשת רוצה לרכוש בכסף זה ריהוט לקטינים (מיטה המתאימה לגילם).

הצדדים התגרשו זה מזה כדת משה וישראל בתאריך ט"ו באייר תשע"ו (23.5.16), והילדים במשמורת האם. לדבריה מצבה הכלכלי דחוק, והיא מעוניינת להשתמש בכסף לצרכי הקטינים. המבקשת מסתמכת על סעיף 23 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב – 1962:

קטין הסמוך על שולחן הוריו ויש לו הכנסות מעבודתו או מכל מקור אחר – הכנסותיו ישמשו, במידה נאותה לפי הנהוג בנסיבות דומות, לקיום משק הבית המשפחתי ולסיפוק צרכי הקטין עצמו; אולם נכסיו של הקטין לא ישמשו למטרות אלה, אלא במידה שבית המשפט אישר שההורים אינם יכולים לקיים את משק הבית המשפחתי ולספק צרכי הקטין.

סמכות בית הדין לדון בבקשה זו, היא בהתאם לסעיף 19 לחוק הנ"ל: "לא באו ההורים לידי הסכמה ביניהם בענין הנוגע לרכוש הקטין, רשאי כל אחד מהם לפנות לבית המשפט והוא יכריע בדבר."

באמור "בית המשפט" הכוונה היא אף לבית הדין, כאמור בסעיף 79 לחוק הנ"ל:

חוק זה אינו בא לפגוע בדיני נישואין וגירושין; הוא אינו בא להוסיף על סמכויות השיפוט של בתי דין דתיים ולא לגרוע מהן; ומקום שבית דין דתי מוסמך על פי דין לשפוט, יראו כל הוראה בחוק זה – פרט לסעיף 75 – שמדובר בה בבית משפט כאילו מדובר בה בבית דין דתי.

לבית הדין הסמכות לדון בענייני הקטינים, ובכללם במשמורת ובמזונות הקטינים, מכוח הסמכות הנמשכת.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

באשר לטענת המשיב על בקשה לפסילת ההרכב – בקשה זו נדחתה בעבר. נושא הערעור המצוי בבית הדין הגדול אינו שייך לבקשה זו. משכך מוסמך בית הדין ליתן החלטה בבקשה זו.

אנו סבורים שהואיל ומדובר בסכום פעוט יחסית, אין מקום לקיום דיון, ההכרעה צריכה להינתן בדרך הכתב, שלא יהיה זה בבחינת "יוציא מנה על מנה" – בדרך שתגרום למבקשת הוצאות משפטיות מיותרות.

לאחר העיון בבקשה ובחומר שבתיק, ובכללם כל תיקי הצדדים, בית הדין פוסק כי סכום הכסף הנ"ל (סך של 5,990 ש"ח, אם הצטברו הפרשי הצמדה או ריביות – יתווספו אלה לסכום הנ"ל) יועבר לידי המבקשת שתעשה בהם שימוש לצרכי הקטינים.

המבקשת תצהיר בכתב, בתוך תשעים יום מקבלת הכסף, על השימוש שעשתה בכספי הקטינים – שיתועד בקבלות, ותעביר את התצהיר ואת הקבלות לבית הדין.

ניתן ביום כ"ה במרחשוון התשע"ח (14.11.2017).

הרב משה בצרי

הרב יצחק הדאיה

הרב צבי בן יעקב – אב"ד